Lieta Nr.1A26003120
Lietas arhīva Nr. 1A-0031-20/9
ECLI:LV:REZT:2020:0707.1A26003120.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē 2020.gada 7.jūlijā

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis P.Novičenoks,
piedaloties sūdzības iesniedzējam /pers. A/, viņa aizstāvim A.Pauram un cietušajam /pers. C/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/ iesniegto sūdzību par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka p.i. 2019.gada 2.decembra lēmumu Nr.929-294238, ar kuru atstāts negrozīts Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Rēzeknes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora 2019.gada 12.novembra protokols-lēmums par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības un sodīšanu par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudot lietā esošos pierādījumus, tiesa

k o n s t a t ē j a :

[1] 2019.gada 12.novembrī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.PG 604254 (turpmāk tekstā arī Sākotnējais lēmums) par to, ka /pers. A/ 2019.gada 25.septembrī plkst.15.30 adrese, blakus garāžas ieejai, konflikta laikā izdarot tīšu sitienu ar dūri galvas apvidū tīši nodarīja maznozīmīgu miesas bojājumu /pers. C/ – asinsizplūdumu aiz labās auss. Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu un par to /pers. A/ uzlikts naudas sods 210 *euro* apmērā (*lietas 20.lapa*).

[2] /pers. A/ (turpmāk tekstā arī Sūdzības iesniedzējs) Sākotnējo lēmumu par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības pārsūdzēja augstākstāvošai amatpersonai, lūdzot atcelt Sākotnējo lēmumu administratīvā pārkāpuma sastāva trūkuma dēļ un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību (*lietas 24.-25.lapa*). Sūdzībā augstākai iestādei /pers. A/ norāda šādus apsvērumus:
[2.1] Cietušais /pers. C/ nelikumīgi atradās kopīpašuma teritorijā, kas pieder Sūdzības iesniedzējam un /pers. D/, un bez atļaujas veica filmēšanu. Cietušais /pers. C/ nereaģēja uz iebildumiem un filmēšanu nepārtrauca.
[2.2] Pats cietušais /pers. C/ uzvedās agresīvi, virzījās Sūdzības iesniedzēja virzienā un kliedza, lai neaiztiek viņa sievu, kas bija nepatiess apvainojums, jo Sūdzības iesniedzējs attiecībā uz Sūdzības iesniedzēja sievu /pers. E/ nekādas darbības neveica un viņu neapdraudēja.
[2.3] Tuvojoties remontdarbnīcām, kur atradās cietušais, Sūdzības iesniedzējam nebija nekāda nodoma nodarīt cietušajam jebkādu kaitējumu, bet pats cietušais ar savu rīcību provocēja konfliktu.
[2.4] Sūdzības iesniedzējs nerod nekādu izskaidrojumu tam, ka tiesu medicīnas eksperta atzinumā norādīts, ka cietušajam miesas bojājums aiz kreisās auss varēja tikt nodarīts ar cietu trulu priekšmetu, jo Sūdzības iesniedzējam konflikta laikā rokā nebija nekādu priekšmetu un sitienu cietušajam šajā vietā Sūdzības iesniedzējs neizdarīja.
[2.5] Sūdzības iesniedzējs pauž neizpratni, kāpēc atbildība iestājas viņam, ja prettiesiskas darbības izdarīja cietušais /pers. C/. Sūdzības iesniedzējs lūdz izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību, jo viņa darbībās nav konstatējamas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes.

[3] Ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas priekšnieka vietnieka p.i. 2019.gada 2.decembra lēmumu Nr. 929-294238 (turpmāk tekstā arī Lēmums) /pers. A/ sūdzība atstāta bez apmierinājuma, bet Sākotnējais lēmums – negrozīts.
Lēmumā /pers. A/ sūdzībā norādītie argumenti ir noraidīti kā nepamatoti, pamatojoties uz šādiem argumentiem;
[3.1] /pers. A/ vaina LAPK 167.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar lietā savākto pierādījumu kopumu – cietušā un liecinieku liecībām, videoierakstu no notikuma vietas, tiesu medicīnas eksperta atzinumu un administratīvā pārkāpuma protokolu.
[3.2] No cietušā /pers. C/ 2019.gada 25.septembra iesnieguma izriet, ka 2019.gada 25septembrī ap plkst.15./adrese/, starp cietušo un /pers. A/ notika konflikts, kura laikā /pers. A/ sasita cietušā mobilo telefonu un ar dūrēm sita cietušajam pa seju un galvas kreiso pusi, nodarot cietušajam miesas bojājumus. Cietušā /pers. C/ iesniegumā norādītos apstākļus savās liecībās ir apstiprinājusi lieciniece /pers. E/.
[3.3] Pie atbildības saucamā persona /pers. A/, būdams nopratināts 2019.gada 6.novembrī, liecināja, ka 2019.gada 25.septembrī viņš uzturējās savā darba vietā SIA "Toger" ofisā, kuram pretī ir izvietotas sabiedrībai piederošās garāžu ēkas. Ap plkst.15.20 viņš pamanīja, ka pie garāžām kaut kas notiek, tāpēc devās uz garāžām. Ejot tuvāk viņš pie garāžām pamanīja stāvam /pers. E/. Pienākot pie garāžas vārtiem, /pers. A/ pamanīja, ka /pers. F/ ir satvēris aiz piedurknes /pers. C/ un pavada uz garāžas izejas pusi. Kad /pers. C/ pamanīja viņu, izrāvās no /pers. F/ un sāka skriet viņa virzienā, vicināja ar rokām un bļāva, lai neaiztiek viņa sievu. Tā kā /pers. C/ vicināja rokas, tad /pers. A/ to uzvēra kā draudus un, aizstāvoties, atsita /pers. C/ roku. Kamēr /pers. A/ mēģināja aizstāvēties, /pers. C/ ar rokām sita viņam pa ķermeni. /pers. A/ tīšus sitienus /pers. C/ nenodarīja, /pers. C/ pirmais uzsāka konfliktu.
[3.4] Liecinieka /pers. F/ 2019.gada 5.novembrī sniedza paskaidrojumu, ka brīdī, kad /pers. A/ pienāca pie garāžas, /pers. C/ uzreiz sāka kliegt, lai neaiztiek un nesit viņa sievu, lai gan sieva atradās 2-3 metru attālumā no /pers. A/. /pers. C/ bļaudams tuvojās /pers. A/ ar izstieptu roku, bet /pers. A/ atvairīja /pers. C/ roku, bet /pers. C/ sāka grūstīties. Grūstīšanās viņu starpā notika 5-10 sekundes. Kamēr /pers. A/ un /pers. C/ konfliktēja, neviena persona nelamājās un neviens nekādus sitienus neizdarīja.
[3.5] /pers. G/ (SIA "Toger" automehāniķis) 2019.gada 5.novembra paskaidrojumā norādījis, ka 2019.gada 25.septembrī starp /pers. A/ un

/pers. C/ notika konflikts. Konflikta laikā /pers. G/ atradās savā darba vietā, bet visu konflikta norisi neredzēja, jo tajā brīdī veica remontdarbus, bet redzēja, ka /pers. C/ skrēja virsū /pers. A/. Miesas bojājumus /pers. C/ neviens nenodarīja.

[3.6] No lietai pievienotā videoieraksta redzams, ka pie garāžas ārdurvīm stāv /pers. E/, /pers. F/ un /pers. C/. /pers. F/, satverot /pers. C/ aiz piedurknes, pavada uz izejas pusi un šajā brīdī, /pers. A/, pienākot no aizmugures, izrauj /pers. C/ no rokas mobilo telefonu un sasit pret garāžas grīdu. Kad /pers. E/ mēģina pacelt mobilo telefonu no grīdas, /pers. A/ virzās /pers. E/ virzienā. Šajā brīdī /pers. C/ atgrūž /pers. A/. Tad /pers. A/ un /pers. C/ saķeras un /pers. A/ izdara sitienu ar roku /pers. C/ galvas apvidū.

[3.7] Tiesu medicīnas eksperta 2019.gada 27.septembra atzinumā Nr.322 konstatēts, ka /pers. C/ aiz labās auss ir asinsizplūdums. Miesas bojājums varēja rasties cieta, trula priekšmeta iedarbības rezultātā un pēc sava rakstura ir pieskaitāms maznozīmīgiem miesas bojājumiem. Konstatētais miesas bojājums varēja būt iegūts 2019.gada 25.septembrī ap plkst.15.30, sitot ar dūrēm /pers. C/ pa galvu.

[3.8] Izvērtējot visus pierādījumus to kopsakarā, Lēmumā secināts, ka lielāka ticamība ir piešķirama cietušā /pers. C/ un liecinieces /pers. E/ liecībām par miesas bojājumu nodarīšanas apstākļiem cietušajam /pers. C/. Iestāde Lēmumā norāda, ka sūdzībā norādītais arguments, ka cietušais ir veicis neatļautu filmēšanu notikuma vietā, nav vērtējams kā būtisks, jo tas nedod pamatu pielietot pret cietušo fizisku spēku un nodarīt miesas bojājumus.

[3.9] Izvērtējot Sākotnējo lēmumu daļā par /pers. A/ noteikto sodu, augstāka amatpersona Lēmumā secinājusi, ka sods ir piemērots LAPK 167.^{2}panta pirmās daļas sankcijas minimālā soda robežas apmērā, tāpēc nav pamata šādu sodu atzīt par neatbilstošu vispārīgajiem administratīvā soda noteikšanas principiem.

[4] Par šādu Lēmumu /pers. A/ tiesā iesniedza sūdzību, lūdzot atcelt viņam noteikto sodu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību, jo viņa darbībās nav LAPK 167.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka cietušā /pers. C/ darbības ir bijušas ar provocējošu raksturu, jo cietušais pats ir uzsācis konfliktu.

Nav saprotams, kādā veidā augstāka amatpersona, izskatot lietas materiālus un pārbaudot videoierakstu, ir identificējusi personas, kuras tajā ir redzamas un kā amatpersona ir noteikusi, ka priekšmets, kuru /pers. A/ met pret grīdu, ir mobilais telefons. No videoieraksta var secināt, ka /pers. C/ no sitiena izvairās, tāpēc ierasts nepierāda Sūdzības iesniedzēja vainu. Turklāt ierakstā ir redzams, ka brīdī, kad /pers. A/ ar roku atvēzējas, cietušais stāv viņam pretī. Šādā gadījumā sitiens būtu trāpījis cietušajam pa kreiso galvas pusi, taču miesas bojājumi ir konstatēti labajā pusē aiz auss.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Lēmumā nepamatoti ir piešķirta lielāka ticamība cietušā /pers. C/ un liecinieces /pers. E/ liecībām. Notikuma videoierakstā redzams, ka /pers. A/ nav uzbrucis lieciniecei /pers. E/ un nav to nekādā veidā apdraudējis, tāpēc cietušā un liecinieces liecības ir atzīstamas par nepatiesām, tomēr augstāka amatpersona tam nav pievērsusi nekādu vērību un pretstatā Sūdzības iesniedzēja liecībām atzinusi cietušā /pers. C/ un liecinieces /pers. E/ liecības par patiesām. Ņemot vērā, ka cietušais un lieciniece acīmredzami sniedz nepatiesas liecības par notikuma apstākļiem, nav pamata šīs liecības vērtēt par ticamām arī daļā par miesas bojājumu iegūšanas apstākļiem.

Tiesu medicīnas eksperta slēdzienā izdarītie secinājumi nav apgalvojuma formā, proti, tiek tikai pieļauts, ka miesas bojājumus cietušais varēja iegūt 2019.gada 25.septembrī ap plkst.15.30, tomēr, iespējams, ka šos miesas bojājumus cietušais ir guvis arī citā laikā līdz nākamajai dienai, kad cietušais apmeklēja ārstu.

[5] Tiesas sēdē Sūdzības iesniedzējs un viņa aizstāvis iesniegto sūdzību uzturēja pēc sūdzībā norādītajiem argumentiem un lūdza lēmumu par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības atcelt.

/pers. A/ tiesai paskaidroja, ka 2019.gada 25.septembrī viņš atradās SIA "Toger" ofisa telpās. Redzēja, ka /pers. F/ ved ārā /pers. C/ no angāra, turēdams viņu aiz rokas. /pers. E/ stāvēja pa labi no garāžām. Ieraugot nākot /pers. A/, /pers. C/ izrāvās no /pers. F/ un, vicinot ar rokām, sāka skriet uz sūdzības iesniedzēja pusi, kliegdams, lai /pers. A/ neaiztiek viņa sievu. /pers. E/ šajā brīdī atradās apmēram 3 metru attālumā no /pers. A/. Sūdzības iesniedzējs pamanīja, ka /pers. C/ rokās bija priekšmets, kas viņaprāt varēja apdraudēt viņa veselību. /pers. A/ izrāva no /pers. C/ rokām šo priekšmetu un nometa to zemē, pēc kā /pers. C/ viņam iesita pa vēderu. Sūdzības iesniedzējs aizsargājoties pagrūda /pers. C/, bet nesita. /pers. A/ nebija grūdis /pers. E/, nebija viņai pat pietuvojies, atradās apmēram 2-3 metru attālumā. Konflikts notika pie angāra vārtiem. pers.A uzskata, ka cietušā iesniegtais video ieraksts ir montēts un tajā speciāli ir izdzēsts moments, kad /pers. C/ skrien /pers. A/ virzienā un uzbrūk. /pers. A/ paskaidroja, ka precīzi neatceras kādā veidā aizsargājās no /pers. C/ sitiena. Nomestajam priekšmetam vai telefonam viņš nemēģināja uzspert. /pers. A/ norāda, ka nebija sitis /pers. C/ labās auss apvidū. Video ierakstā ir redzams, ka viņš sita ar labo roku un varēja trāpīt /pers. C/ pa galvu kreisās auss apvidū. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka konflikts ar cietušo bija radies daudz agrāk saistībā ar domstarpībām par kopīpašuma apsaimniekošanu un cietušais dažādos veidos ir provocējis /pers. A/ un traucējis viņa pārstāvētā komersanta darbību. Konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/ uzskata par mērķtiecīgu un nepamatotu provokāciju, nolūkā panākt viņa sodīšanu. Par to liecina apstāklis, ka vēl pirms konflikta /pers. C/ skrēja viņa virzienā, bļaujot, lai neaiztiek viņa sievu, kaut arī viņa sieva stāvēja daudz tālāk.

[6] Cietušais /pers. C/ tiesas sēdē liecināja, ka 2019.gada 25.septembrī viņš kopā ar sievu /pers. E/ un meitu, kā arī /pers. K/ ieradās /adrese/, kur ieraudzīja, ka /pers. A/ uzstāda piekaramās slēdzenes kopīpašuma ēkai bez kopīpašnieces /pers. D/ piekrišanas, tādā veidā ierobežojot tiesības iekļūt kopīpašuma telpās. /pers. D/ ir pilnvarojusi /pers. E/ pārvaldīt un apsaimniekot īpašumu, kā arī palūdza /pers. C/ uzraudzīt kārtību un veikt vizuālus ierakstus, ja tiks pamanītas jebkādas prettiesiskas darbības kopīpašuma teritorijā. Ieraugot, ka teritorijā norit celtniecības darbi, kas nebija iepriekš saskaņoti ar kopīpašnieci, /pers. C/, ieejot kopīpašuma telpās, uzsāka filmēšanu no personīgā telefona. Pie viņa piegāja SIA "Toger" darbinieks /pers. F/ un palūdza pārtraukt video filmēšanu, pēc kā satvēra /pers. C/ roku un, piemērojot fizisku spēku, izveda viņu ārā no telpas. Tad cietušajam no mugurpuses pieskrēja /pers. A/, izrāva no /pers. C/ rokām telefonu un no visa spēka sasita to pret grīdu. Blakus cietušajam atradās viņa sieva /pers. E/, kura bija pēdējā grūtniecības mēnesī. Viņa mēģināja pacelt telefona, kad /pers. A/, pielietojot fizisku spēku, atgrūda viņu, mēģinot ar kāju uzspert telefonam. Uztverot to kā draudu sievai, cietušais paķēra /pers. A/ aiz vidukļa un atstūma no sievas. /pers. A/ uztvēra to kā agresijas izpausmi, pēc kā nodarīja /pers. C/ miesas bojājumus, iesitot viņam pa galvu. /pers. C/, mēģinādams izvairīties no sitieniem, atlēca malā. Pēc notikušā tika izsaukta policija, sastādīts protokols un izsniegts nosūtījums uz tiesu medicīnas ekspertīzi. Ņemot vērā, ka notikumi risinājās darba dienas beigās, pie ārsta eksperta /pers. C/ devās nākamajā dienā pēc notikušā. Kopā ar cietušo bija atbraucis liecinieks /pers. K/ ar savu automašīnu, lai palīdzētu ievilkt transportlīdzekli, kas atradās kopīpašuma teritorijā. /pers. K/ novietoja savu transportlīdzekli aiz /pers. C/ automašīnas. Cietušais bija atbraucis ar savu automašīnu AUDI A6 un kopā ar viņu automašīnā atradās sieva un meita. Automašīnā ir uzstādīts no dzinēja darbināms atpakaļ skata spogulī integrēts video reģistrators, kurš fiksēja notikumu.

Papildus tam uz precizējošiem jautājumiem cietušais paskaidroja, ka /pers. A/ bija pasniedzies ar rokām /pers. E/ virzienā, lai pagrūstu viņu un patraucētu pacelt nokritušo telefonu. Uztverot to kā reālu un tiešu apdraudējumu sievas veselībai, /pers. C/ satvēra /pers. A/ un atgrūda tālāk no sievas, pēc kā /pers. A/ nodarīja cietušajam miesas bojājumus. Ņemot vērā, ka /pers. A/ stāvēja ar muguru pret video reģistratoru, vizuālajā ierakstā nav redzams, ka viņš pielieto fizisku spēku pret /pers. E/. Cietušais nesita /pers. A/, bet tikai atgrūda viņu no /pers. E/. /pers. A/ iesita /pers. C/ galvas rajona

labajā pusē. Norāda, ka viņam bija izdarīts sitiens arī pa kreiso ausi, iespējams, to izdarīja /pers. F/.

[7] Lieciniece /pers. E/ tiesas sēdē liecināja, ka 2019.gada 25.septembrī viņa kopā ar vīru ieradās tobrīd viņas mātes /pers. D/ kopīpašuma teritorijā, lai paņemtu transportlīdzekli, kā arī pie reizes pārbaudītu kārtību kopīpašuma teritorijā, par ko lūdza /pers. D/. Kopīpašniece dzīvoja ārpus pilsētas, tāpēc lūdza veikt vizuālu ierakstu, ja tiks konstatētas kādas nelikumīgas darbības no /pers. A/ puses. Pamatojoties uz /pers. D/ pilnvarojumu, kas tika izsniegts 2007.gadā, /pers. E/ bija tiesības rīkoties ar viņas īpašumu. Ierodoties kopīpašuma teritorijā, viņi pamanīja, ka vienai no ēkām tiek metināta jaunā uzkaramā atslēga. Ieejot ēkā, tika konstatēts, ka tur notiek celtniecības darbi, kuri iepriekš nebija saskaņoti ar kopīpašnieci, tāpēc /pers. C/ uzsāka video filmēšanu. Pie viņa piegāja /pers. F/ un, velkot /pers. C/ ārā no ēkas aiz rokas, pateica, ka viņi tur atrasties nedrīkst. Stāvot pie garāžas vārtu ailes, /pers. C/ no mugurpuses pienāca /pers. A/, izrāva no viņa rokas telefonu un sasita to pret grīdu, pēc kā ar spēcīgu sitienu pagrūda /pers. E/, neskatoties uz to, ka viņa bija astotajā grūtniecības mēnesī. Pēc tā, kad /pers. A/ sasita telefonu pret betona segumu un gribēja uzkāpt uz tā, /pers. E/ nodomāja pacelt telefonu, bet nepaspēja pat pasniegties pēc tā, jo /pers. A/ iesita viņai pa vēderu. Lieciniece atkāpās, bet liecinieces vīrs to redzot pastūma /pers. A/ malā, pēc kā /pers. A/ kopā ar /pers. F/ vairākas reizes iesita /pers. C/ pa galvu. Neatceras, cik /pers. F/ izdarīja sitienu /pers. C/, fizisku spēku pret vīru viņš pielietoja vienu reizi, savukārt /pers. A/ bija vairākas reizes gājis klāt pie /pers. C/ un izdarīja vairākus sitienu. Lieciniece izsauca policijas brigādi, vīrs palika notikuma vietā protokola sastādīšanai, bet lieciniece devās uz slimnīcu. Policijā tika iesniegts iesniegums par to, ka /pers. A/ pielietoja fizisku spēku pret /pers. E/, par ko tika uzsākta administratīvā lietvedība. Lietā nozīmēta papildus ekspertīze, jo sākotnējā ekspertīzē netika vērtēts augļa stāvoklis. /pers. K/ bija atbraucis ar savu transportlīdzekli, kuru novietoja aiz /pers. C/ piederošās automašīnas.

[8] Liecinieks /pers. K/ tiesas sēdē liecināja, ka par konflikta apstākļiem, kas notika 2019.gada 25.septembrī viņš nevar neko paskaidrot, jo nebija to redzējis, tikai dzirdēja /pers. C/ kliedzienus. Kad /pers. K/ pievērsa uzmanību vietai, no kuras nāca kliedzieni, redzēja, ka blakus /pers. C/ atradās /pers. A/, pēc tam pienāca /pers. F/ un viņi aizgāja. /pers. E/ liecinieks konflikta vietā neredzēja. Pēc tam /pers. C/ stāstīja lieciniekam, ka viņam iesita pa seju un rādīja telefonu, ko sasita /pers. A/. /pers. K/ neredzēja miesas bojājumus /pers. C/.

[9] Tiesa, pārbaudot sūdzībā norādītos argumentus, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka lēmums par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7.pantu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā; lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību. Likumības princips tiek nodrošināts tā, ka katrā nākamajā stadijā tiek pārbaudīta iepriekšējās stadijas likumība un pieņemto lēmumu pamatotība.

No Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta izriet, ka administratīvās atbildības vienīgais pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas pārkāpumā. Saskaņā ar šā panta otro daļu administratīvā atbildība par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā norādītajiem pārkāpumiem iestājas, ja par šiem pārkāpumiem pēc to rakstura saskaņā ar spēkā esošajiem likumiem nav paredzēta krimināltiesībās.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 246.pants noteic, ka par izdarīto administratīvo pārkāpumu pilnvarotā persona sastāda administratīvā pārkāpuma protokolu. Atbilstoši LAPK 248.panta pirmajai daļai, protokolā norādāma pārkāpuma būtība. Vērtējot administratīvā pārkāpuma protokola juridisko dabu, Augstākās tiesas Senāts ir norādījis, ka tas ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības. Faktiski šī amatpersona atzīst, ka ar protokolā konstatētajām darbībām persona ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Senāts secinājis, ka no vienas puses, tiesa, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu šajā lietā, izvērtē protokolā izteiktā atzinuma pamatotību, proti, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības. Savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu (piemēram, sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus) (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-157/2007 9.2.punktu*).

Tas nozīmē, ka administratīvā pārkāpuma protokolā ir jābūt skaidri un precīzi norādītam, kāda pārkāpuma izdarīšanā persona tiek vainota, norādot pārkāpuma izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju. Faktisko apstākļu izklāsts sevī ietver tādus apstākļus kā nodarījuma izdarīšanas vieta un laiks un tiem ir jābūt pamatotiem ar lietā savāktajiem pierādījumiem.

/pers. A/ tiek inkriminēta tīša maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšana cietušajam /pers. C/.

[10] Lietā nav strīda, ka cietušajam ar tiesu medicīnas eksperta atzinumu uz galvas ir konstatēts maznozīmīgs miesas bojājums aiz labās auss – asinsizplūdums 1x1 cm, vāji izteikts, zilganvioletā krāsā (*lietas 10.-11.lapa*). Tiesai nav pamata apšaubīt eksperta izdarītos secinājumus, tostarp arī daļā par miesas bojājuma rašanās mehānismu, t.i., ka, iespējams tas varēja tikt nodarīts cieta trula priekšmeta iedarbības rezultātā lēmumā par ekspertīzes noteikšanu norādītajos apstākļos (*lietas 5.lapa*). Tiesa atzīst par noraidāmiem Sūdzības iesniedzēja izvirzītos argumentus, ka viņam konflikta laikā rokās nav bijuši nekādi priekšmeti, kas norāda uz miesas bojājuma nodarīšanas neiespējamību. Tiesa uzskata par vispārzināmu faktu, ka šāds miesas bojājumu nodarīšanas mehānisma apraksts atbilst iespējamām sekām, kas rodas sitiena rezultātā ar roku, tāpēc miesas bojājuma nodarīšana ar roku nav izslēgta.

[11] Pārbaudot lietai pievienoto video ierakstu no cietušā automašīnas videoreģistratora, tiesai nerodas nekādas šaubas par video ieraksta nepārtrauktību. Tiesa pamatā atzīst par pareizu un pamatotu konflikta risināšanās aprakstu, ko Lēmumā ir norādījusi augstāka amatpersona (*skat. sprieduma 3.6.punktu*), bet Sūdzības iesniedzēja un cietušā sniegtie subjektīvie paskaidrojumi par konflikta gaitu neatbilst video ierakstā fiksētajam.

Pārbaudot video ierakstu tiesas izmeklēšanas gaitā un atskaņojot to ar divkāršu palēninājumu, tiesa konstatē sekojošu konflikta risināšanās gaitu: pie garāžas ārdurvīm stāv /pers. E/, /pers. F/ un /pers. C/. /pers. F/ tur /pers. C/ aiz apģērba. Pie cietušā /pers. C/ no aizmugures pienāk /pers. A/, izrauj /pers. C/ no rokas mobilo telefonu, nomet to zemē un izdara soli nomestā priekšmeta virzienā (iespējams, mēģinot tam uzspert ar kāju), vienlaicīgi /pers. E/ sniedzas pēc mobilā telefona. Šajā brīdī /pers. C/ atgrūž /pers. A/ un virzās /pers. F/ virzienā. /pers. F/ atgrūž /pers. C/. Tad /pers. C/ virzās /pers. A/ virzienā un izdara kustību ar kreiso roku /pers. A/ virzienā. /pers. A/ ar labo roku aptur šo kustību un ar kreiso roku satver /pers. C/ labo roku, vienlaicīgi izdarot atvēzienu ar labo roku /pers. C/ galvas virzienā, bet /pers. C/ šajā laikā, neatbrīvojot savu labo roku no /pers. A/ satvēriena, pagriežas ar muguru pret /pers. A/ un noliec galvu. Ierakstā redzams, ka /pers. A/ roka pēc atvēziena skar /pers. C/ galvu kreisajā pusē vai paura apvidū. Tālāk /pers. A/ mēģina satvert /pers. C/ un ir redzama /pers. A/ labās rokas slīdoša kustība gar /pers. C/ galvas labo pusi. Tad /pers. A/ atbrīvo /pers. C/ labo roku, /pers. C/ pasper dažus soļus prom no /pers. A/ un konflikts beidzas.

Novērtējot šādu konflikta norisi tiesa secina, ka nav rodams pamatojums cietušā /pers. C/ un liecinieces /pers. E/ apgalvojumam par it kā notikušu /pers. A/ uzbrukumu /pers. E/, fiziska spēka, sitienu vai grūdienu nodarīšanu /pers. E/. Tiesas sēdē /pers. C/ atzina, ka viņam šķita, ka /pers. A/ apdraud /pers. E/, tāpēc viņu atgrūda malā /pers. A/ no /pers. E/.

Tiesa atzīst par ticamu Lēmumā izdarīto pieņēmumu, ka /pers. A/ mēģina ar kāju uzspert nomestajam telefonam un šajā nolūkā izdarīja soli nomestā telefona virzienā. Tiesas ieskatā šāda kustība /pers. C/ notikuma laikā varēja radīt šķietamību par notiekošo uzbrukumu /pers. E/ un viņas drošības

apdraudējumu, tādējādi fiziskā spēka pielietošana, atgrūžot /pers. A/, ir vērtējama kā šķietamā aizstāvēšanās, t.i., /pers. C/ bija kļūdaini novērtējis /pers. A/ darbības un mēģināja novērst apdraudējumu, kas reāli nepastāvēja. Līdz ar /pers. A/ atgrūšanu un /pers. E/ apdraudējuma novēršanu, /pers. C/ nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklis izbeidzās. Ievērojot minēto, tiesa secina, ka /pers. A/ atgrūšana nav vērtējama kā uzbrukums un no tiesiskā viedokļa ir attaisnojama. Tomēr, novērtējot tālāko konflikta gaitu, tiesa konstatē, ka pēc šķietamā apdraudējuma novēršanas, atgrūžot /pers. A/, /pers. C/ ir turpinājis aktīvas darbības virzoties /pers. F/ virzienā, kurš cietušo ir atgrūdis. Vēlāk /pers. C/ virzās /pers. A/ virzienā vienlaicīgi paceļ kreiso roku, ko var vērtēt kā mēģinājumu izdarīt sitienu /pers. A/. /pers. A/ šo rokas kustību nobloķē, saķer cietušo aiz labās rokas, atvēzējas ar labo roku un tad satver cietušo. Tiesa objektīvi novērtējot šādas videoierakstā redzamās cietušā /pers. C/ darbības atzīst, ka /pers. A/ rīcībā ir saskatāmas neieciešamās aizstāvēšanās pazīmes, tādēļ, lai izdarītu secinājumu par /pers. A/ darbību sodāmību, tās ir izvērtējamas atbilstoši nepieciešamās aizstāvēšanās tiesiskuma pazīmēm.

LAPK 18.pants noteic, ka pie administratīvās atbildības nav saucama persona, kaut arī tā izdarījusi LAPK vai citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, paredzētu darbību, ja tā rīkojusies nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī, tas ir, aizsargājot no prettiesiska apdraudējuma valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības, noteikto pārvaldes kārtību, tādējādi nodarīdama apdraudētājam kaitējumu, bet nepārkāpdama nepieciešamās aizstāvēšanās robežas (norma ar grozījumiem, kas izdarīti ar 1992.gada 11.jūlija likumu).

Tiesa ņem vērā, ka atbildība par maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšanu LAPK ir paredzēta līdz ar 2010.gada 28.oktobra likuma grozījumiem, kas stājās spēkā 2011.gada 1.janvārī. Par cik iepriekš LAPK nebija paredzēta atbildība par tīšu miesas bojājumu nodarīšanu, secināms, ka LAPK 18.panta noteikumi neaptver tiesiskuma nosacījumus par kaitējuma nodarīšanu citai personai aizstāvot savas tiesības un intereses. Ņemot vērā minēto apstākli un judikatūrā nostiprinājušos atziņu, ka pierādīšanas standarts administratīvo pārkāpumu lietās ir pietiekami augsts un šīs kategorijas lietas ir pielīdzināmas publiskās apsūdzības lietām, tad LAPK paredzēto tiesību normu un principu interpretācija ir pieļaujama pēc analoģijas ar Krimināllikuma un Kriminālprocesa likuma regulējumu.

Krimināllikuma 29.pants noteic, ka nepieciešamā aizstāvēšanās ir darbība, kas izdarīta, aizsargājot valsts vai sabiedrības intereses, savas vai citas personas tiesības, kā arī personu pret uzbrukumu vai uzbrukuma draudiem tādā veidā, ka uzbrucējam tiek radīts kaitējums. Kriminālatbildība par šo darbību iestājas, ja pārkāptas nepieciešamās aizstāvēšanās robežas. Par nepieciešamās aizstāvēšanās robežu pārkāpšanu atzīstama acīmredzama aizsardzības nesamērība ar uzbrukuma raksturu un bīstamību, kā rezultātā uzbrucējam tiek radīts kaitējums, kas nav bijis nepieciešams, lai novērstu vai atvairītu uzbrukumu. Kaitējuma radīšana uzbrucējam aiz neuzmanības, atvairot uzbrukumu, nav krimināli sodāma. Tāpat likums noteic, ka personai ir tiesības uz nepieciešamo aizstāvēšanos neatkarīgi no iespējām izvairīties no uzbrukuma vai griezties pēc palīdzības pie citām personām. Saskaņā ar Krimināllikuma 128.panta noteikumiem sodāma ir tikai smaga vai vidēja miesas bojājuma nodarīšana, pārkāpjot nepieciešamās aizstāvēšanās robežas.

Krimināllikuma 29.pantā definētās nepieciešamās aizstāvēšanās nosacījumi paredz, ka apdraudējumam jābūt prettiesiskam un reāli pastāvošam.

Izvērtējot cietušā /pers. C/ darbību raksturu, tiesa nonāk pie slēdziena, ka /pers. A/ bija pietiekams pamats aizstāvēties pret aktīvām un agresīvām /pers. C/ darbībām, jo cietušais pēc /pers. A/ atgrūšanas un viņa sievas šķietamā apdraudējuma novēršanas nav pārtraucis savas darbības, bet virzījās /pers. F/ virzienā, ko var vērtēt kā uzbrūkošu darbību. Pēc tam, kad /pers. F/ cietušo atgrūda, cietušais strauji virzījās /pers. A/ virzienā un izdarīja kustību ar kreiso roku, kas varēja tikt vērtēts kā reāls uzbrukums un /pers. A/ bija pamats pret to aizstāvēties. No video ieraksta redzams, ka /pers. A/ nobloķēja cietušā /pers. C/ sitienu un satvēra viņa labo roku. Tiesa atzīst par pamatotiem Sūdzības iesniedzēja iebildumus, ka ierakstā redzamais /pers. A/ atvēziens ar roku nav saistāms ar /pers. C/ nodarītajiem miesas bojājumiem, jo atvēziena brīdī cietušais stāvēja pretī /pers. A/, tādējādi šīs kustības rezultātā tiesu medicīnas eksperta konstatētais miesas bojājums nevarēja rasties. Ar lielu ticamību var pieņemt, ka miesas bojājumu cietušais ir guvis tālākās satveršanas laikā, kad ir redzama /pers. A/ rokas slīdošā kustība gar cietušā galvu. Tomēr, ievērojot to, ka /pers. A/ ir atradies nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī, maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšana /pers. C/ nav sodāma.

Ņemot vērā visus norādītos secinājumus, tiesa nonāk pie slēdziena, ka lēmums par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības par tīša maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšanu ir atceļams, jo /pers. A/ ir atradies nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī, līdz ar to ir konstatējams LAPK 239.panta 4.punktā paredzētais administratīvā pārkāpuma lietvedību nepieļaujošais apstāklis – persona ir rīkojusies nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 4.punktu, 289.^{6}pantu septīto daļu, 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu, 289.^{13}pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ sūdzību apmierināt.

Atcelt Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka p.i. 2019.gada 2.decembra lēmumu Nr.929-294238, ar kuru atstāts negrozīts Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Rēzeknes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora 2019.gada 12.novembra protokols-lēmums par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeigt.

Spriedumu 10 darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Spriedums uzskatāms par paziņotu septītajā dienā no tā nodošanas pastā.

Tiesnesis P.Novičenoks